

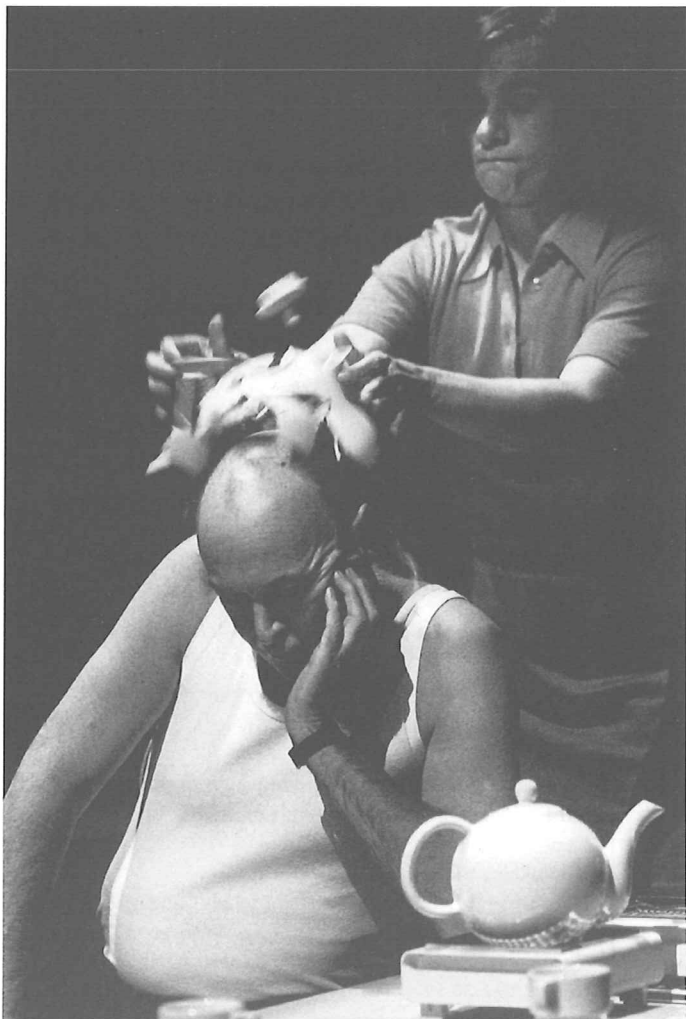
Moord op onschuldige kinderen

Ivo Van Hove regisseert *Begeren onder de olmen en Gered*

In tien jaar tijd legde Ivo Van Hove de weg af van de Antwerpse havendokken naar Het Zuidelijk Toneel in Eindhoven.

Daar combineert hij een artistieke met een organisatorische opdracht.

*Een constructie met zowel voor- als nadelen,
zo meent Luk Van den Dries na het zien van Van Hoves laatste twee regies.*

Gered,
Zuidelijk Toneel /
Deen van Meer

In de algemene stilstand van een landschap wordt elke beweging allengs een tred, elke versnelling een razen. Het traject van Ivo Van Hove, in een ander buitenland niet meer dan een logische carrière, lijkt dan een steile klim, een spurt naar de top. Begonnen met een theatervoorstelling in de havendokken van Antwerpen, in de letterlijke marge van het theaterleven, is hij via het kamertheatercircuit en na een kortstondige verhouding met Lucas Vandervost in het gezelschap De Tijd, nu aangekomen in het grootschalige Voorzieningen-circuit van Nederland. Daarmee behoort Van Hove momenteel tot de selecte groep theaterdirecteurs die door hun decentralisatiepolitiek nogal bepalend werken op de norm- en smaakvorming van een groot gedeelte van het potentiële Nederlandse en Vlaamse publiek.

Als intendant van het Zuidelijk Toneel beschikt hij in de nieuwe kunstenplanregeling over een jaarlijks budget van ruim 83 miljoen BF, om minimaal vier producties te maken en die te spreiden in het Zuiden des lands. En het Zuidelijk Toneel maakt die opdracht meer dan waar: de productie *Begeren onder de olmen* bereikte b.v. in 57 voorstellingen ruim 30.000 toeschouwers, en ook *Thyestes* draaide op volle toeren met 53 voorstellingen voor ruim 20.000 mensen.

Een groot gedeelte van dat publiek wordt in Vlaanderen gevonden waar het Zuidelijk Toneel een vanzelfsprekende plek in de speelprogramma's van een aantal kunstencentra en schouwburgen verworven heeft: zo trok *Gered* ongeveer een derde van zijn toeschouwers uit Vlaanderen aan. Waarmee nog maar eens bewezen wil zijn dat Vlaanderen en Nederland meer en meer naar één speelgebied aan het evolueren zijn met vrij verkeer van artistieke goederen en mensen. Eindelijk begint ook de overheid dit in te zien en honoreert ze de Vlaamse producties ook in het spreidingspercentage.

Dubbele functie

Parallel met dit verhaal van explosieve groei en succes loopt Van Hoves zoektocht naar een eigen artistiek kader en de invulling daarvan. Het traject dat hij daarbij aflegt tussen de havendokken en het Zuidelijk Toneel volgt evenzovele stappen in de ontwikkeling van een métier, in de hantering en beheersing van de theatrale middelen. De optie voor een artistieke kern in plaats van een gezelschap -uit economische noodzaak gegroeid, wordt later een manifeste keuze: in de verschillende structuren waarin Van Hove bedrijvig is (Akt, Akt-Vertikaal, De Tijd, Het Zuidelijk Toneel) wordt de artistieke evolutie bepaald door een kleine artis-